

Publicerad 2007-05-28 20:33 av Lena Renman

Förlorad Sammet

TOMT

Svarta spöken

ihåligt irrande

bland blodbanor

Oroligt ömkande omkring

vad som blev av det bli

som blev

Så tomt...

2007

OMÖJLIGHETEN

Ställd

framför dina ögon

kunde jag inte längre förneka

omöjligheten

i att ta emot

det jag aldrig fått

Därför

faller vår närhet

platt till marken

Jag tvingas erkänna

att det vi söker är mer

än vi båda kan hantera

1979

UTANFÖR MIG INNANFÖR

Idag får jag komma hem

till mig själv

utan att mötas och stå ut med det

Inget blev kvar och först nu

förmår jag säga detta utan att

falla samman

Inget blev över men

det betyder inte något annat än just detta

att inget blev över av allt det där

utanför mej...

2006

OM ATT GE UPP

Bizarr blev

den kluvna håligheten i hjärttrakten

Dess mörker

får dej att slå på väggarna

till ditt fängelse

Fullkletad

med sentimental sirap

kan resultatet bara bli skräp

Lev

elda på

låt inte planlöshetens destruktivitet

förmå dej att gripa efter sedan länge glömda metoder

för att få bukt med

Förlusterna

Hatet

Rädslan

Behoven

Släpp eller skjut på

krafterna kan förmås ändra riktning

Allt som behövs

är en förtrollad ört

1979

OAVSLUTAT

När vi gick var sin väg

käraste

Alla försöken

förtvivlan

stockade sig i halsen

och slog ut ur oss

som eldkulor

Vi lämnade våra behov

ohanterliga

När vi gick var sin väg

motvilligt
fastän självvalt
var lustan
den kära gamla lustan
ändå tusenfalt fixerad
vid din doft
Mitt ansikte
som ett tusenårigt russin
liknöjd inför ropen på jämlikhet
då din röst har berövats mej

Jag gömmer rädslor
som ingen kan se
Käraste
Genom lust och smärta
minns jag dej
vänder mej om
efter din andedräkt
Väl inne i mitt medvetande
mister du alla konturer
Du blir till mannen
alla männen
i mitt liv
1980

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Renman med Poeter.se id #15746 innehar upphovsrätten